

Arrest

nr. 272 254 van 4 mei 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 20 januari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat B. DHONDT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 januari 2022 werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Aan de Heer:

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het ogenblik van zijn opsluiting.

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan onwettig verblijf, feit(en) waarvoor hij op 02.12.2014 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld werd tot een vervangende gevangenisstraf (boete) van 15 dagen (3 jaar uitstel).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen, vereniging van misdadigers, feit(en) waarvoor hij op 13.01.2015 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 15 maanden (5 jaar uitstel voor de helft). Inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen zijn een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'.

Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/ Tsakouridis (Grote Kamer).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan heling van voorwerpen verkregen door middel van een misdaad of een wanbedrijf, feit(en) waarvoor hij op 04.04.2017 door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, feit(en) waarvoor hij op 22.05.2017 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar. De door beklaagde gepleegde feiten getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht. Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Rekening houdend met de precaire administratieve situatie waarin betrokkene zich bevindt en gezien de maatschappelijke impact, de ernst, het winstgevend en herhalend karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

X 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 8 jaar hem betekend op 05.02.2016.

S.A. heeft de vragenlijst met betrekking tot het hoorrecht ingevuld op 09.12.2021. Hij verklaart in België te zijn sinds 2009, gehuwd te zijn met een Belgische dame sinds 8 jaar en vader te zijn van 4 minderjarige kinderen. Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins- en privéleven. De bescherming van de openbare orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen echter deze inmenging. Niettegenstaande de aanwezigheid van zijn minderjarige kinderen, heeft betrokkene zich ertoe laten verleiden de wetten en regels in België niet te respecteren. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden. Het loutere feit dat zijn partner en zijn kinderen niet kunnen gedwongen worden het Belgische grondgebied te verlaten maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar het land van herkomst of elders. Noemenswaardige hinderpalen om het gezinsleven in het land van herkomst of elders verder te zetten blijken in deze niet.

Zowel betrokkene als zijn partner wisten of behoorden te weten dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België in het verleden en de opeenvolgende inreisverboden waaraan hij onderworpen werd. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat de voorgehouden gezinsbanden met zijn kinderen niet verbroken worden door het inreisverbod waaraan hij onderworpen is. Moderne communicatiemiddelen kunnen betrokkene namelijk in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met zijn kinderen en het gezins- en privéleven met hen verder te onderhouden (EHRM 26 juni 2014, nr. 71398/12, M.E. v. Zweden, par. 100). Artikel 8 van het EVRM is in onderhavige beslissing dus niet van toepassing. Betrokkene haalt gezondheidsproblemen aan : psoriasis over heel zijn lichaam. Hij staakt zijn beweringen echter niet aan de hand van medische attesten en bij gebrek aan bewijs kunnen zijn verklaringen geen verwijdering voorkomen. Hij blijkt een terugkeer naar zijn land van oorsprong niet te vrezen. Er dient trouwens vastgesteld te worden dat Albanië deel uitmaakt van de lijst met veilige landen (KB van 17.12.2017). Bijgevolg is er geen vrees voor schending van art 3 EVRM.

Vermeldenswaardig is dat betrokkene in het verleden (30.04.2010) internationale bescherming heeft gevraagd maar dat hij op 21.02.2012 niet werd erkend als vluchteling. Betrokkene heeft verder 2 aanvragen tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend. Deze aanvragen werden zonder voorwerp verklaard. Betrokkene werd onderworpen aan twee beslissingen tot inreisverbod : op 25.10.2012 voor een termijn van 3 jaar, op 05.02.2016 voor een termijn van 8 jaar. Betrokkene heeft deze beslissingen niet gerespecteerd. Hij werd dan ook driemaal gerepatrieerd : op 17.01.2013, 21.02.2016 en 27.03.2017. Betrokkene heeft de wens geuit in België te blijven bij zijn vrouw en zijn kinderen. Een van de kinderen zou gezondheidsproblemen hebben. Andermaal staakt hij zijn beweringen echter niet aan de hand van medische attesten en bij gebrek aan bewijs kunnen zijn verklaringen geen invloed hebben op deze beslissing. Artikel 3 van het EVRM is in onderhavige beslissing dus evenmin van toepassing. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. S.A. heeft de vragenlijst met betrekking tot het hoorrecht ingevuld op 09.12.2021. Hij verklaart in België te zijn sinds 2009, dit terwijl hij onderworpen is aan een inreisverbod van 8 jaar, in voege getreden op 05.02.2016. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij sindsdien zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 05.02.2016.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde. Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan onwettig verblijf, feit(en) waarvoor hij op 02.12.2014 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld werd tot een vervangende gevangenisstraf (boete) van 15 dagen (3 jaar uitstel).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen, vereniging van misdadigers, feit(en) waarvoor hij op 13.01.2015 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 15 maanden (5 jaar uitstel voor de helft). Inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen zijn een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'. Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/ Tsakouridis (Grote Kamer).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan heling van voorwerpen verkregen door middel van een misdaad of een wanbedrijf, feit(en) waarvoor hij op 04.04.2017 door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, feit(en) waarvoor hij op 22.05.2017 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar. De door beklaagde gepleegde feiten getuigen van een gebrek aan normbesef en van het zoeken naar gemakkelijk geldgewin zonder respect voor andermans eigendomsrecht. Dergelijke feiten kunnen bijzonder traumatiserend zijn voor de slachtoffers en voeden het onveiligheidsgevoel van de burgers.

Rekening houdend met de precaire administratieve situatie waarin betrokkene zich bevindt en gezien de maatschappelijke impact, de ernst, het winstgevend en herhalend karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 200506, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat op 5 februari 2016 aan verzoeker een inreisverbod van acht jaar werd opgelegd, dat hem uitdrukkelijk het verblijf op het Belgische grondgebied (en het Schengengrondgebied) verbiedt. Verzoeker werd na dit inreisverbod twee maal gerepatrieerd; op 21 februari 2016 en op 27 maart 2017, zodat de termijn ervan een aanvang heeft genomen. Het inreisverbod is tot op heden niet opgeheven of opgeschort, noch door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), noch door het bevoegde bestuur. Het inreisverbod is bijgevolg nog steeds geldig. Verzoeker betwist dit niet.

Ter terechtzitting wordt de verzoekende partij er op gewezen dat een vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geen voordeel oplevert, vermits ingevolge het geldende inreisverbod, het haar nog steeds verboden is op het grondgebied te verblijven. Ter terechtzitting wijst de aanwezige advocate er op dat er door verzoeker een verblijfsaanvraag werd ingediend in functie van het Belgische kind A., op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er evenwel op dat ingevolge het arrest van het Hof van Justitie van 8 mei 2018 in de zaak C-82/16 – *K.A. e.a.*, het bestaan van een inreisverbod niet noodzakelijk een beletsel vormt voor het indienen van een dergelijke aanvraag. Hoe dan ook heeft het bestaan van het thans bestreden bevel geen gevolg voor deze aanvraag. De Raad is te dezen dan ook van oordeel dat een eventuele vernietiging van het bestreden bevel aan de verzoekende partij geen voordeel oplevert, zodat de verzoekende partij niet doet blijken van het rechtens vereiste belang.

Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT